

[Jørgen Jørgensen.]

ligvis for vort Vedkommende gøres til Genstand for alvorlig Overvejelse. Forfærdeligt vilde det have været for Danmark i en Krigssituation, om vi havde ophævet vor Sukkerproduktion, saa at vi ikke havde været selvforsynende, og der er ingen, der tør benægte, at en Krig igen kan bryde ud.

Paa den anden Side vil det blive meget vanskeligt, det er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Bjerg i, at faa Roedyrkerne til, saaledes som vi gjorde det tidligere — jeg har dyrket Sukkerroer i mange Aar —, at binde sig for de lange Kontrakter, da de svingende Konjunkturer nu engang er og altid vil gøre Forholdene vanskelige for Landbruget. At de lave Udbytter, vi har maattet døje i de sidste 3 Aar paa Fyn, ogsaa virker noget afsvalede paa vor fortsatte Interesse, er en Sag for sig, men jeg kan godt forstaa, at man ikke har ønsket at trænge igennem med en Form for Hjælp til os, der har haft de lave Udbytter, for det indebærer i sig selv uoverskuelige Konsekvenser. Det er vist en af de Risici, vi Landmænd maa tage i vore Bedrifter, naar vi stadig ønsker at være det, vi for alt i Verden vil være, en Erhvervsgren, der lever under de friest mulige Forhold.

Sukkerprisens Fordeling er fastsat i Loven, og jeg har her kun den Bemærkning, at det kunde være interessant at kende Sukkerfondens Størrelse i Øjeblikket, at faa at vide, om den er positiv eller negativ og med hvilket Beløb. Er den højtærede Handelsminister i Stand til at sige noget om det, tror jeg, det kunde have en vis Interesse.

Jeg har set, at der har været en meget stor Diskussion i det andet høje Ting om Problemet Saftroer. Jeg er ganske enig i det Resultat, man er naaet til, at det vilde være helt forkert at standse denne Produktion, og det vilde man gøre, hvis man tog den ind under Reguleringen. Det, der egentlig burde ske med Hensyn til Saftroerne, var, at man tog virkelig alvorlig fat paa de „sorte“ Roer, altsaa dem, der sælges til Priser, der ligger over Maksimalprisen. Det tror jeg egentlig godt man kunde gøre noget ved, ikke fordi jeg hører til dem, der mener, at man skal have alle Mennesker anbragt i Straffeanstalter, men der kunde nok statuere et Eksempel engang imellem over for de Mennesker, som vil sætte sig ud over de Bestemmelser, som andre loyldige Borgere skal leve under. Det vilde have sin Virkning ogsaa i Fremtiden, medmindre man tør haabe paa, at Problemet Saftroer, saaledes som der ogsaa er givet Udtryk for i det andet høje Ting, blot er

et Tidsproblem, der relativt hurtigt vil forsvinde.

Jeg er ganske enig i de Bemærkninger, der er gjort om Arbejdsforholdene. Naar man selv i en Aarrække har deltaget i Bearbejdelse af Sukkerroer baade Sommer og Efteraar, maa man sige, at saa behageligt det kan være om Sommeren, lige saa ubehageligt og trist kan det være om Efteraaret under daarlige Vejrforhold. Hvad der derfor kan gøres for at gøre Arbejdet mere tillukkende og behageligt for de Mennesker, der skal ud i Roemarken, har min største Sympati. Men jeg vil gerne sige, for saa vidt i Modsetning til det ærede Medlem Hr. C. E. Christiansen, at jeg i nogen Maade tror paa de mekaniske Hjælpe midler ved Optagningen af Roerne, ikke mindst paa de Egne, hvor man bruger Roetoppene til Ensilering. Det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at det er et meget værdifuldt Fodermiddel, der her er gaaet delvist til Spilde, idet Gødningsværdien kun repræsenterer ca. $\frac{1}{4}$ af Foder værdien, naar Toppene tages hjem enten i grøn eller ensileret Tilstand. Men det forudsætter naturligvis, at man paa de Ejendomme, hvor man dyrker Sukkerroer, stadig væk har en Kvægbesætning, der er i Stand til at aftage Roetoppene. Jeg tror, at de mekaniske Hjælpe midler, man efterhaanden har faaet ved Optagningen af Roer, skal man ikke i Lighed med visse andre Foreteelser lægge Hindringer i Vejen for. Man kan godt tale om, at Opgravningen medfører saadanne Fordele, at de opvejer Merudgiften. Det er jeg i og for sig ikke utilbøjelig til at tro, men paa Fyn er det ganske udelukket at faa nogen til at grave Roerne op. Det er vist noget, der er specielt lollandsk og maa ske falstersk, dernede paa de Egne, hvor de gamle Forhold gør sig gældende paa dette Omraade; de faa Mennesker, der har prøvet det paa Fyn, har aldrig rigtigt kunnet faa noget ud af det. Det er ligesom vi Fynboer ikke har Ryg til at grave Roer op, og jeg maa ogsaa sige — jeg har selv prøvet det —, det er nu ikke morsomt. Jeg tror paa de mekaniske Hjælpe midler til Optagning af Roer, og saa faar vi se, om vi kan hjælpe de Mennesker, der ellers arbejder i Roemarkerne om Sommeren, paa anden Maade. Det kan heller ikke være nødvendigt, at de skal grave Roer op, fra Sol staar op, til efter at den er gaaet ned, hvis man kan gøre det mekanisk.

Som det allerede er sagt, er Lovfor slaget enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting, og jeg er ganske enig i, at man maa gennemføre denne Lovgivning for Roe-